

Република Србија
УПРАВНИ СУД
ОДЕЉЕЊЕ У КРАГУЈЕВЦУ
I-2 Ув 168/22
Дана: 02.12.2022.године
Београд

Управни суд, у већу састављеном од судија: Олге Петровић, председника већа, Снежане Алексић и Мире Стевић Капус, чланова већа, са судским саветником Снежаном Томић, као записничарем, одлучујући о приговору Транспарентност Србија Београд, Палмотићева 31, изјављеном против решења Управног суда 21 У 5216/21 од 27.05.2022.године, због ћутања управе, у предмету слободног приступа информацијама од јавног значаја, у нејавној седници већа, одржаној дана 02.12.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

Приговор **СЕ ОДБИЈА**.

Образложење

Решењем Управног суда 21 У 5216/21 од 27.05.2022.године, одбачена је тужба тужиоца, овде подносиоца приговора, поднета због ћутања управе на основу члана 26. став 1. тачка 3. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, бр. 111/09).

У приговору, поднетом Управном суду, подносилац приговора је наведено решење оспорио због погрешно утврђеног чињеничног стања и неправилне примене члана 26. став 1. тачка 3. Закона о управним споровима. Овог стога што је чињенично стање погрешно утврђено, због тога што су као прилози уз тужбу, а супротно тврдњама суда, достављене копија дописа са захтевом за приступ информацијама од јавног значаја, копија дописа са захтевом за поступање по поднетом захтеву у накнадном року и копија послатог mailа. Даље је суд своју оцену засновао на погрешној примени Закона о управним споровима и на погрешној примени члана 70. Закона о општем управном поступку и члана 39. Закона о електронској управи, јер је тужилац уз тужбу доставио доказе којима је располагао и који је, приликом доношења

Закон о управним споровима сасвим оправдано и основано имао у виду и сам законодавац. Тужилац није могао без своје кривице да уз тужбу због ћутања управе достави потврде о пријему послатих захтева. Разлог за то је чињеница да је тужени селективно применио само неке од одредби које је суд разматрао приликом одбацивања тужбе, а селективност се огледа у томе да је тужени у Информатору о раду Владе Републике Србије изричито обавестио грађане да се захтев за остваривање права на приступ информацијама од јавног значаја може доставити генерално Секретаријату Владе путем поштанске службе или предати непосредно на писарници, као и електронском поштом на дату адресу. Тужени није извршио своју обавезу слања потврде о пријему, а правна логика указује да није могуће да поштом сам себи изда потврду о пријему документа који је послао, с обзиром на то да по природи ствари такву потврду може издати само онај ко је документ примио, а не онај који га је слао. Одбацивањем тужбе суд је заштитио туженог и у погледу још једног случаја и додатног непримењивања законских одредби и то управо оних одредби које прописују обавезу органа, а које је суд погрешно тумачио и применио, па је на тај начин омогућио да штетне последице непримењивања законских одредби од стране тужиоца "падну" на терет туженог. Предложио је да суд након одржане усмене јавне расправе приговор уважи и поништи решења о одбацивању тужбе, а поступак пред судом ће се наставити.

Након оцене навода приговора и решења Управног суда 21 У 5216/21 од 27.05.2022.године, одлучујући без одржавања усмене јавне расправе, јер је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања у смислу члана 33. став 2. и 3. Закона о управним споровима, посебно веће Управног суда је нашло да је приговор неоснован.

Из списка предмета Управног суда произлази да је тужилац, овде подносилац приговора, позивајући се на члан 15. и члан 19. став 2. Закона о управним споровима, а у вези члана 16. став 1. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја поднео тужбу због ћутања управе, у конкретном случају због недостављања копије документа и то закључка број 401-4320/2020, који је усвојен на седници Владе Србије 28.05.2020.године. Уз тужбу је приложио копију захтева за приступ информацијама од јавног значаја од 08.08.2020.године и накнадни захтев од 10.09.2020.године, са доказом да је наведене поднеске послао електронским путем.

Према разлозима датим у образложењу побијаног решења, судија појединац је нашао да у конкретном случају тужилац уз тужбу није приложио доказе да је захтев за приступ информацијама од јавног значаја предао туженом органу дана 08.08.2020.године, непосредно, путем поште или (електронским путем) нити је суду доставио доказ да је накнадни захтев од 10.09.2020.године, доставио туженом органу, јер нема потврде туженог органа којом се доказује пријем тог поднеска електронским путем у складу са цитираним законским одредбама, па је на основу члана 26. став 1. тачка 3. Закона о управним споровима, побијаним решењем тужбу одбацио.

Чланом 60. став 2. Закона о општем управном поступку („Службени гласник РС“, број 18/2016) прописано је, поднесци се предају непосредно органу, преко поште, дипломатско-конзуларног представништва, електронским путем, у складу са законом или се саопштавају усмено на записник.

Чланом 61. ставом 1. наведеног закона, прописано је да је орган дужан да евидентира поднесак који је примио према редоследу пријема и да потврди пријем поднеска без наплаћивања таксе, а ставом 2. прописано је, пријем поднеска послатог електронским путем потврђује се одмах, на исти начин на који је поднесак послат.

По оцени посебног већа суда, правилно је решењем 21 У 5216/21 од 27.05.2022.године, одбачена тужба подносиоца приговора применом члана 26. став 1. тачка 3., јер тужилац уз тужбу није приложио потврду органа о пријему наведених поднесака послатих електронским путем.

Посебно веће суда је ценило све наводе приговора, али је нашло да се њима не доводи у сумњу законитост решења судије појединца. Ово стога што се, по схватању суда, у конкретном случају захтев за приступ информацијама од јавног значаја од 08.08.2020. године и накнадни захтев од 10.09.2020.године сматра предатим, уколико је пријем захтева и накнадног захтева, као електронског документа, потврђен подносиоцу на исти начин на који је послат.

Са наведених разлога, посебно веће Управног суда је на основу члана 27. став 2. и 3. Закона о управним споровима одлучило као у диспозитиву решења.

РЕШЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 02.12.2022.године, I-2 Ув 168/22

Записничар
Снежана Томић,с.р.

Председник већа- судија
Олга Петровић,с.р.

За тачност отправка
управитељ писарнице

Дејан Ђурђић

АЈ